

Andelskassorna

i Munsala, Nykarleby och Jeppo

1926-1976

Av Leif Sjöholm

Finlands första andelskassa grundades 1902

Andelskassornas Centralkreditanstalt-Aktiebolag grundades den 14 maj 1902 och de första andelskassorna grundades på hösten, men den egentliga låneverksamheten kom igång först 1903, då centralkreditanstalten fick tillgång till de stora lån som staten bjöd ut.

Andelskassarörelsen var starkast i östra Finland. Ju närmare västkusten och de svenskösterbottniska kommunerna man kom desto svagare var intresset under de första decennierna. Intresset för andelskassor ökade i och med att staten började bevilja billiga lån till jordbrukarna för att stöda landsbygden. Det var bara andelskassorna som fick förmedla dessa lån.

I Woldemar Backmans 50-års berättelse över Nykarleby provinsialläkardistrikt för åren 1870-1920 kan man läsa:

”Andelskassornas penningmedel uppsamlas dels genom medlemmarnas insatser, dels genom sparinsättningar av medlemmarna och slutligen genom lån, främst från Andelskassornas Centralkreditanstalt. Desamma avse att bevilja billiga och kortvariga lån åt sina medlemmar, närmast för jordbruksändamål. Någon större utveckling hava de ännu ej fått inom distriktets kommuner. I de svenska socknarna saknas de fullständigt. Däremot förefinnes sådana i alla de finska kommunerna.”

I dagens Nykarleby var Munsala Västra Andelskassa först. Den grundades 1926, sedan kom Nykarleby Andelskassa 1937 och några årtionden senare Mellersta Österbottens Andelskassa i Oravais med ett filialkontor i Jeppo.

Munsala Andelskassa.

Regnet öste ner och det blåste kraftigt den 14 november 1926 när Munsala Västra lantmänna- och fiskargille hade ordnat en kväll med föredrag i Kantlax ungdomslokal. På grund av busvädret hade inte så många orsbor infunnit sig. Men senare visade det sig att det skulle bli ett viktigt möte som småningom fick stor betydelse för bygdens framtid. Bland föredragningshållarna var Åke Lönnberg från ACA på plats för att prata om bland annat Andelskassorna och deras betydelse för att tillgodose lantbrukets kreditbehov. Staten hade nämligen reserverat medel för att stöda utvecklingen av jordbruket. Dessa pengar kunde endast förmedlas via andelskassor. Det var någonting nytt och intressant för de närvarande jordbrukarna. Lönnbergs föredrag gjorde ett så starkt intryck på åhörarna att de bokstavligen på stående fot beslöt att grunda en andelskassa. Munsala Västra Andelskassa skulle den heta. Den första jordbrukaren som tog pennan och antecknade sig som medlem var J.W. Hellström från Hirvlax. De övriga som kom med var Jakob Holm Hirvlax, Vilhelm Hurr Hirvlax, Karl Björking Kantlax, Anders Fogström Hirvlax, Viktor Hellström Hirvlax, Jakob Eklund Hirvlax, Edvin Carlstedt Hirvlax, Karl Johan Sundqvist Monäs och Isak Lindén från Hirvlax.

Till kassans ordförande valdes Jakob Holm. Övriga styrelsemedlemmar blev Karl Björking, Karl Johan Sundqvist, J.W. Hellström och Vilhelm Hurr. Andelskassan behövde också en föreståndare och bokförare och det uppdraget fick J.R. Björking som också var föreståndare för Munsala Handelslag.

Redan i början av 1927 var verksamheten igång. Styrelsens första sammanträde är daterad den 25 februari 1927. Man ville försäkra sig att penningkassan inte skulle stå tom när den första låntagaren knackade på dörren. Därför anhöll styrelsen om att få låna 25 000 mark ur lantbruksfonden. Man fick också ett 60 000 mark i ett så kallat kontokurantlån.

När andelskassan höll sin första stämma den 7 mars 1927 bestämdes att en enskild medlem fick låna högst 5 000 mark. Men styrelsen hade dessutom möjlighet att höja lånet till 10 000 mark efter särskild prövning. Åt sammanslutningar kunde Andelskassan låna ut ända upp till 50 000 mark.

Till en början var verksamheten mycket blygsam. Under det första året hade inte en enda deponent hört av sig och bara 15 lån hade beviljats. För att få fart på sparandet beslöt styrelsen den 1 oktober 1928 att skaffa fem stycken så kallade hemsparbössor. Man beslöt också att skaffa 10 sparkassemotböcker för att ha något att sticka i handen på en eventuell deponent.

I oktober 1928 ville J.R. Björking bli befriad från sitt uppdrag som bokförare för kassan. I hans ställe utsågs Gunnar Byskata som skötte uppdraget från 1929. Andelskassans verksamhet flyttades då till Kantlax folkskola.

År 1929 bestämde man sig att bygga ett mejeri i Hirvlax och då blev det ett litet uppsving i kassans verksamhet. Det nybildade Munsala Andelsmejeri i Hirvlax fick låna 250 000 mark från ACA och pengarna förmedlades genom den lokala Andelskassan. Samma år kunde kassan glädja sig åt de första depositionerna. Hirvlax Marthaförening skänkte nämligen en mindre summa pengar till alla minderåriga pojkar i byn om de lovade att avstå från tobaksrökning.

År 1930 fick kassan ytterligare ett tillskott då man kunde förmedla ett lån på 250 000 mark, denna gång var det Ytterjeppo Andelsmejeri som fick låna pengar.

Från år 1931 var A.W Wide föreståndare tills Uno Berg år 1933 tog på sig bokförarsysslan som han skötte i 14 år. Det var under hans tid som andelskassan trampade ur barnskorna och utvecklades allt mera till en riktig penninginrättning med vind i seglen och då ändrade man också bokförarens titel till föreståndare.

Kassans verksamhet fortsatte att växa. Under 1933 hade lånens antal ökats till 46 och 16 nya medlemmar hade anslutit sig. Följande år kunde betraktas som ett rekordår då kassan beviljade 52 nya lån och den utlånade summan steg till 516 956 mark. Depositionssumman klättrade över halvmiljonsgränsen. Nu kunde man skryta med att vara nästan bäst i hela svenska Finland när det gällde hur mycket medlemmarna hade deponerat. Även antalet nya medlemmar var stort under år 1934.

Den positiva utvecklingen fortsatte följande år då depositionerna hade fördubblats. Nu var depositionssumman över en miljon mark. 1935 var också året då medlemsantalet klev över 100-strecket. Då blev också Munsala handelslag medlem i kassan. Ny medlem var också Munsala Centralmejeri som anhöll ett lån på 400 000 mark från ACA genom kassans förmedling.

År 1936 anslöt sig även Kovjoki Andelsmejeri, liksom två maskinandelslag, ett äggandelslag och en ungdomsförening. År 1937 anslöt sig ytterligare ett mejeri. Det var Nykarleby Centralandelsmejeri som anhöll om ett lån genom Andelskassans förmedling.

Vid vårstämman 1939 bestämde sig alla styrelsemedlemmar förutom en att de ställer sina platser till förfogande. De ansåg att tolv år i kassans ledning får räcka. Efter en extra stämma utsågs Evert Huldén till ordförande i den nya styrelsen.

Trots orostider och krig kunde andelskassan fortsätta i stort som vanligt även om det var under bekymmersamma omständigheter. Redan år 1935 hade man drömt om egen fastighet. År 1939 beslöts att bygga ett kontor och en tomt köptes, som dock såldes senare. Men det var först 1941 som man oväntat kunde förverkliga drömmen om egen fastighet. Ida Nelson hade nämligen rest till Amerika och var villig att sälja sin gård i Hirvlax centrum. Det gällde nu för styrelsen att handla snabbt och den 17 april beslöt man enhälligt att köpa gården för 120 000 mark. Andelskassan behövde emellertid bara ett rum varför de övriga rummen uthyrdes till bl.a. föreståndaren och till Hirvlax postexpedition.

Kring år 1942 märktes det tydligt att Munsalaborna började intressera sig allt mera för minkuppfödning eftersom Andelskassan beviljade flera lån för inköp av avelsminkar.

Under många år hade man diskuterat att en filial borde öppnas såväl i Munsala kyrkoby som i Pensala. Först i tur blev Pensala som fick sin filial 1945 med Rafael Westerberg som föreståndare.



År 1941 köpte Andelskassan Ida Nelsons gård i Hirvlax. Till vänster skimtar Vasa Andelsbanks nybygge som stod färdigt år 1982. Bilden till höger är husets ursprunglig utseende.

När kassan öppnade stod Pensalaborna i kö och 76 personer anslöt sig genast. Eftersom kassan nu hade tagit steget att verka på ett större område ansåg styrelsen år 1945 att kassans namn borde ändras från Munsala Västra Andelskassa till Munsala Andelskassa. Men förslaget mötte motstånd och frågan bordlades. Men på vårstämman 1947 beslöts slutligen att andelskassans namn skall vara Munsala Andelskassa och dess hemort Munsala kommun i Vasa län. Beslutet och stadgeändringen bekräftades på ytterligare två stämmor. K.J. Nordling blev föreståndare 1947 och det uppdraget skötte han till 1949.

Munsala Andelskassas verksamhet hade nu nått en allt större omfattning och den 26 januari 1948 beslöts att kassan skulle hållas öppen varje vardag. Andelskassans årsomsättning hade nu stigit till över 66 miljoner mark.

I januari 1949 fick styrelsen en anhållan från Nykarleby om att Munsala Andelskassa borde överta Nykarleby Andelskassa. Andelskassan i Nykarleby som grundades 1938 hade nämligen inte utvecklats i samma grad som kassan i Munsala. Men Munsalaborna tackade nej och senare visade det sig att kassan i Nykarleby började få mera vind i seglen och kunde nu stå på egna ben.

År 1949 då Alfred Fogelström blev förståndare förverkligades den länge omhuldade planen att öppna en filial i Munsala kyrkby. Verksamheten startade den 15 oktober och expeditionen verkade första tiden i klockargården där den förestods av kantor John Witting.

Under år 1954 rådde stor aktivitet både i Pensala och i kyrkbyn för att skaffa tomter för nybyggen. En 1 000 kvadratmeter stor tomt köptes i kyrkbyn och vid förvaltningsrådets sammanträde den 29 oktober beslöt man att genast ansöka om bygglov. Men bygget kom inte i gång i den takt man hade önskat sig. I Pensala jobbade man för att få eget hus för kassan och därför fick bygget i kyrkbyn vänta tills lokalfrågan i Pensala var i hamn. Efter en lång rad möten och diskussioner beslöt man att köpa gamla Pensala skola. På höststämman den 7 november 1956 kunde man inviga den nya lokalen i Pensala. Det året var Ernest Eklund direktör för Andelskassa i Munsala..

Styrelsen tyckte efter en tid att det var Vexalas tur att få en filial och man lämnade in en ansökan som dock avlogs av myndigheterna.

År 1957 ville styrelsen ha ett lån från ACA för att få igång bygget i kyrkbyn. Men ACA sade nej och byggplanerna måste vila tills vidare. Det här året beviljades många lån och ett av de större företag som fick låna var Ab Monäs Frys som var det första i en rad av flera stora

pälsdjursfodertillverkare som startade i byarna kring Nykarleby. Det var det året som Otto Sik blev föreståndare för Andelskassan i Munsala. Det uppdraget skötte han till 1965.

Frågan om ett kontor i Vexala blev aktuell på nytt 1959. Vid ett sammanträde den 7 juli beslöt man att öppna kontoret redan den 1 augusti och det inrättades i byns folkskola.

Munsala Andelskassa hade nu en mycket gynnsam utveckling. Nya toppsiffror för år 1962 noterades då omsättningen på kassakontot steg till 1,18 miljarder, vilket vara 662 miljoner mark mera än året innan. Även förmedlingen av jorddepositionslån var livligare än förr.

Vexalabornas flitiga användning av andelskassans tjänster var en av anledningarna till det goda resultatet under 1963.

Detta år kunde kassan ”färdigställa en ny, fullt modern och även centralt belägen lokal för Vexalakontoret” som det heter i årsberättelsen för 1963. Kontoret och bostaden för föreståndaren kostade 59 946. Som av summan framgår infördes den nya markreformen år 1963. Det var då som 100 gamla mark blev 1 ny mark.

Den 24 januari följande år var det splitternya kontoret i Vexala klart för inflyttning. Den 27 juni 1964 flyttades Munsalakontoret från Edit Nymarks gård till Leopold Jacobssons nya affärsfastighet.

Vid utgången av 1963 bestämde sig Evert Hulden att avgå efter att i mer än 24 år ha tillhört först styrelsen, sedan direktionen. Under sju år hade han varit styrelsens ordförande. Även Karl Björking som var en av kassans grundläggare avgick det året.

Det var en nöjd och belåten direktör som i november 1965 kunde inviga en nyrenoverad expedition med tillbyggnad i Hirvlax. Den ursprungliga fastigheten var den äldsta andelskassagården i Svenska Österbotten. Och han kunde också skryta för de 30 gästerna att lokalen också inhyste den modernaste expeditionen. Paul Rönn blev direktör det året.

När Munsala Andelskassa fyllde 40 år 1967 gav man ut egen tidning där man bland annat skrev en historisk tillbakablick och där delar av ortens näringsliv fick komma till tals. 1967 var också året då man kunde inviga det länge efterlängta nybygget i Munsala centrum. I samma hus flyttade H. Kulla in med sin affärsverksamhet.



Munsala Andelskassa kunde flytta in i ett nytt och modernt affärshus i centrum 1967.

När andelskassans andra tidning utkommer år 1969 skriver förvaltningsrådets ordförande Erik Fors om Munsala Andelskassas utveckling under 1960 talet. Han konstaterar: ”En glädjande utveckling inom bygdens ekonomiska liv är tillfinnandes och Munsala Andelskassa har fyllt en mycket stor

uppgift i detta sammanhang”. Om man tittar på siffrorna så steg inlåningen från 1 miljon år 1960 till drygt 3.3 miljoner mark år 1968.



Munsala Andelsbanks huvudkontor i Hirvlax. Fr.v. Anita Lindgård, Kerstin Blomqvist, Paul Rönn, Nancy Kuivalainen, Fride Henriksson och Tuulikki Renvall.

Småningom började tiden vara inne för Andelskassorna i Österbotten att ansluta sig till något annat och något större. I Munsala tillsatte man 1968 en kommitté som fick i uppgift att utreda för- och nackdelar med en fusion. Den stora frågan var om man skulle söka sig norrut till Andelsbankernas huvudkontor i Pedersöre eller till Vasa i söder. Frågan diskuterades på många möten och många befarade att den lokala bestämmanderätten kan försvinna med en fusion. Å andra sidan ansåg man att en stor bank har större muskler att hålla lokalkontoret kvar på orten. Erik Skön var bankdirektör när frågan om fusion gick som hetast. Han hade tillträtt som t.f. direktör 1968 och blev ordinarie 1970.

Den 29 augusti 1969 antog riksdagen en ny lag som betydde att namnet andelskassa byttes ut till andelsbank. Den 26 december kom finansministeriets godkännande och därmed blev det officiella namnet Munsala Andelsbank från och med år 1970.

Efter Skön var Per Håkan Näsman direktör till 1972. Fusionsdiskussionerna fortsatte och 1972 insåg man en gång för alla att Andelsbanken i Munsala bör fusioneras med en större bank eftersom Munsala näringsmässigt var helt beroende av pälsdjursnäringen och att underlaget måste breddas. Det blev till slut söderut och det var Vasa Andelsbank som fick ta hand om Munsala Andelsbank.

Den 27 september 1982 var bygget av Vasa Andelsbanks nya distriktskontor i Hirvlax färdigt och banken bjöd in alla orsbor på kaffe med tårta.

Nykarleby Andelskassa

En Andelskassa hade grundats i Munsala 1926 och småningom började jordbrukarna även i Nykarleby Landskommun inse fördelarna med Andelskassor som ett alternativ till de redan existerande bankerna. I Kovjoki gick Arthur Liljedahl och funderade på detta och hur jordbrukarna i nejden på bästa sätt skulle bli delaktiga i de billiga lån som staten började bevilja till jordbrukarna under depressionsåren i slutet av 1920 och i början av 1930 talet. Han kallade samman några jordbrukare för att diskutera saken eftersom ortens banker inte var intresserade att förmedla de billiga lånen. På svenskt håll norr om Vasa var det bara Esse och Munsala som på den tiden hade öppnat andelskassor.

En konkret orsak till att Liljedahl tyckte att det var dags att bilda en andelskassa i Kovjoki var att Kovjoki Andelsmejeri hade börjat bygga nytt och att kreditbehovet då var stort. Eftersom det inte fanns någon andelskassa i Kovjoki hade mejeristyrelsen vänt sig till Munsala västra Andelskassa i Hirvlax med en förfrågan om den var villig att förmedla statens lån till mejeriet.

Ännu en orsak till att grunda en andelskassa var att nyskiftet i Kovjoki var inne på slutrakan och därför fanns det behov bland bönderna att investera i nya byggnader.

De som var med på det första mötet tyckte att det var hög tid att bilda en andelskassa även i Nykarleby med omnejd. Viktigaste målet var att tillvarata jordbrukarnas intressen och för att stöda byggande av en livskraftig landsbygd i Nykarlebytrakten. Därför beslöt man enhälligt att grunda Nykarleby Andelskassa. Men de behövde hjälp. Ett brev sändes till ACA i Helsingfors med begäran om handräckning med det juridiska och skrivandet av stadgar.

Liljedahl berättade senare att ”vi enkla bönder var mycket imponerade över att de höga herrarna beredvilligt lovade att komma upp till Österbotten för att hjälpa till vid grundandet av en Andelskassa.”

När tåget från Helsingfors anlände till Kovjoki station stod bönderna på perrongen i stram givakt. Man hade rustat den bästa kyrkschäsen för att ge ACA-chefen en hedersam skjuts. Med på tåget var Åke Lönnberg från ACA. Och det var inga problem för initiativtagarna i Kovjoki att godkänna de modellstadgar som Lönnberg hade med sig i portföljen från huvudstaden.

Sedan gick det fort. Nykarleby Andelskassa grundades den 8 april 1937 (6 november 1937) med 13 medlemmar. Dessa jordbrukare var Artur Liljedahl, Anders Nordström, Alfred Hägg, Vilhelm Dahl, Villiam Rundell, August Backlund, Sven Nikonen, Erik Lundqvist, John Bäck, E J Strandberg, Axel Björkroth och Villiam Hermanson.

Stadgarna stadsfästes 25 september 1937 och Nykarleby Andelskassa skrevs in i handelsregistret 15 februari 1938. I Andelskassans första styrelse satt Artur Liljedahl, Sven Nikonen, Erik Lundqvist, E.J. Strandberg och Villiam Bäck. Personerna kom från de olika byarna kring Nykarleby i en så jämn och rättvis fördelning man kunde åstadkomma.

Den 6 november 1937 höll styrelsen ett möte på Nordlings café. På detta möte beslöt man att anställa en kassör och bokförare, som föreståndaren kallades på den tiden. Närvarande på detta möte var Arthur Liljedahl, Erik Lundqvist, Sven Nikonen och Villiam Bäck.

Styrelsen annonserade i ortens tidning om den lediga tjänsten. Tre personer sökte jobbet och på ett möte en månad senare valdes Axel Liljedahl till bokförare för en lön på 100 mark i månaden och dessutom måste han godta en borgensförbindelse om 25 000 mark. Dessutom krävde man att kontoret skulle inrättas i Liljedahls bostad i Kovjoki.

Arbetet som bokförare handlade mera om ett förtroendeuppdrag än om en riktig tjänst. Kassören skulle med andra ord jobba för hembygden bästa. Det var heller inte så lätt för den första styrelsen eftersom de stod i personlig borgen för alla penningtransaktioner som Andelskassan förmedlade.

Den 5 mars 1938 hölls den första ordinarie stämman och den 9 april samma år beslöt styrelsen att ansluta kassan till Andelskassornas centralförbund.

Den allra första depositionen på 1 000 mark gjordes den 4 januari 1938 av Alexandra Liljedahl. Samma år fick kassan sitt första lån från ACA. Pengarna fördelades på fyra jordbrukslån. På samma gång beviljade ACA ett lån som förmedlades till Kovjoki Andelsmejeri.

På höststämman den 12 november 1938 valde man Erik Lundqvist och Villiam Bäck till kassakontrollanter. På samma möte fick Sven Nikonen från Socklot avgå ur styrelsen genom lottnings och i hans ställe valdes Evert Smeds från Socklot.

Antalet medlemmar ökade ständigt och vid utgången av år 1939 hade 40 personer anslutit sig.

Kontoret flyttades många gånger den första tiden. Från Liljedahls flyttades kontoret den 1 januari 1941 till mejeriet i Kovjoki där Armas Mäenpää skötte bokförartjänsten. Från mejeriet flyttades kontoret till Nykarleby Andelsmejeri med Väinö Olin som bokförare. Därefter fick folkskolan i Ytterjeppo från 1945 stå som värd för kontoret där Torkel Holstius skötte kontoret och sedan flyttades kontoret åter till Nykarleby mejeri igen och därefter ännu en gång år 1950 till folkskolan i Kovjoki.

År 1948 gick det bra för Nykarleby Andelskassa. Kassan gick då med 11 898 mark i vinst. År 1949 hade ACA föreslagit att Nykarleby Andelskassa borde sammanslås med Munsala Andelskassa. Diskussioner fördes med Munsala men man kom inte till något beslut i frågan och de båda kassorna fortsatte som förut.

År 1950 gjordes försök att öppna filialer i Markby, Ytterjeppo och vid centralmejeriet i Nykarleby. Följande år blev de här försöken verklighet då de tre orterna fick sina filialkontor. Följande år diskuterade man också behovet av en filial i Socklot, men man var orolig över vilka kostnader detta skulle medföra. Men när Pedersörenejdens Andelskassa började göra försök att etablera sig i Socklot beslöt man 1951 att öppna en filial i byn med John Nylund som föreståndare. Heimer Knutar valdes till föreståndare 1950.

År 1954 hade Mellersta Österbottens Andelskassa planer på att öppna ett kontor i Nykarleby. Men det tyckte styrelsen för Nykarleby Andelskassa, som tidigare hållit till i Nykarleby landskommun, inte om eftersom de ansåg att Nykarleby är för liten ort att hysa två kassor. Därför undersökte man år 1957 möjligheterna att öppna ett eget kontor med tidsenlig inredning i Nykarleby stad. Föreståndaren Heimer Knutar fick i uppdrag att personligen kontakta ACA för att få hjälp med ett fastighetsköp och öppnandet av det planerade kontoret.



Arthur Liljedahl t.v. tog initiativet till att en andelskassa kom igång i Nykarleby. Här avtackas han i mitten av 1960-talet tillsammans med Erik Lundqvist, som också var en av grundarna. T.h. förvaltningsrådets ordförande Lars Smeds.



År 1958 kunde Nykarleby Andelskassa flytta in i en nyinköpt fastighet på Sollefteågatan. Bilden togs av Lars Smeds kort före huset revs för att ge plats åt Vasa Andelsbanks nybygge.

1958 köptes en fastighet på Sollefteågatan i Nykarleby och kontoret flyttade dit. Säljare var Österbottens Kött och prislappen var 4 250 000 mark som då ansågs som en förmånlig affär eftersom betalningstiden var tre till fem år.

Föreståndaren Heimer Knutar skötte sitt uppdrag framgångsrikt och ”med varmt och helhjärtat intresse för andelskassarbetet”, som det står i en nekrolog efter att han gick bort den 23 november 1959. Hans efterträdare var Heimers son, Ralf Knutar, som var föreståndare tills Bertel Nordström tog över.

1965 var ett gott år för Nykarleby Andelskassa då man kunde notera den procentuellt största depositionsökningen bland landets andelskassor. Depositionskapitalet uppgick till drygt 2 miljoner mark. Under året köpte andelskassan en tomt i Socklot för ett planerat filialbygge. Men något bygge blev det inte.

Den 29 augusti 1969 antog riksdagen en ny lag som betydde att namnet andelskassa byttes ut till andelsbank. Andelskassornas verksamhet hade allt mera utvecklats till riktig bankverksamhet. Därför tog man även i Nykarleby bort kassanamnet och skruvade upp den nya skylten Nykarleby Andelsbank.

Initiativtagaren till Nykarleby Andelskassa, Arthur Liljedahl, var styrelsens ordförande ända från början år 1927 tills han avtackades i mitten av 1960-talet. Trogna medarbetare var också Evert Smeds och Erik Lundqvist. Även Nykarleby Andelsbank drevs med i den fusionsvåg som svepte genom Österbotten och 1974 skrev banken fusionsavtal med Vasa Andelsbank och fusionen genomfördes 1976. Nykarleby hade även förhandlat med Pedersörenejdens Andelsbank men det blev Vasa som drog det längre strået. Kanske var det för att Vasa var större och att man lovade att bygga ett nytt bankhus vid torget. Nykarleby Andelsbanks direktionsordförande Gustav Strandberg konstaterade att Vasa var ett naturligt val i och med att Munsala redan gått samman med Vasa Andelsbank. Vid Pedersörenejdens Andelsbank var man missnöjd över att Nykarleby valde Vasa. Man ansåg fusionen med Vasa var geografiskt olämplig.

I november 1979 kunde Nykarlebykontoret flytta in i det nya bankhuset som Vasa Andelsbank hade lovat bygga i samband med att fusionsavtalet skrevs. Under byggnadstiden verkade banken i hyrda utrymmen vid Östra Esplanadgatan 23.

Raul Carlstedt blev områdesdirektör i Nykarleby när Nykarleby Andelsbank hade fusionerats med Vasa Andelsbank. De övriga anställda var Lenna Björkman, Kerstin Olin, Birgitta Renvaktar, Kerstin Blom och Maj-Britt Grönholm.

Mellersta Österbottens Andelskassa

Mellersta Österbottens Andelskassa som började sin verksamhet 1940 hade sitt huvudkontor i Kimo. Verksamhetsdistriktet var Oravais, Vörå, Maxmo samt Jeppo med angränsande byar av Munsala. Andelskassans första föreståndare var J.G. Cronholm. År 1953 öppnades ett filialkontor i Jeppo. Där inledde Andelskassan sin verksamhet i en f.d. butiksfastighet med Eliel Brunell som kontorsföreståndare.